

KLAGANDE

Sekretessbelagda uppgifter (härefter A), se bilaga

Ombud och offentligt biträde:
Advokaten Per Stadig
Box 4129
102 63 Stockholm

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrättens i Stockholm, migrationsdomstolen, dom
den 11 maj 2010 i mål nr UM 12973-10

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m.

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

1. Migrationsöverdomstolen avslår överklagandet.
 2. Migrationsöverdomstolen fastställer migrationsdomstolens sekretessförordnande.
 3. Migrationsöverdomstolen förordnar att bestämmelsen om sekretess i 21 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara tillämplig även i fortsättningen för uppgifterna i bilagan till denna dom.
 4. Migrationsöverdomstolen beslutar att ersättning ska betalas till Per Stadig som offentligt biträde med 12 710 kr, varav 7 807 kr för arbete, 2 361 kr för utlägg och 2 542 kr för mervärdesskatt.
-

BAKGRUND

Enligt sina egna uppgifter reste A in i Sverige den 19 februari 2009. Han ansökte om asyl fyra dagar senare och sökte i det sammanhanget uppehålls- och arbetstillstånd. I ett senare skede ansökte han även om flyktingförklaring och resedokument. Som skäl för sin ansökan uppgav han i huvudsak följande. Han lämnade sitt hemland Iran sedan familjens parabol och hans egen dator beslagtogs av myndigheterna. I datorn fanns en hemsida för de som konverterat från islam, varav det framgick att han själv var registrerad. I Iran riskerar man att dödas på grund av sådant. Han har dock inte konverterat och har inte heller för avsikt att göra det, eftersom han inte är troende. Hans far förhördes av myndigheterna och fick böta för sitt parabolinnehav. Själv blev han avstängd från universitetet för påstådd ohörsamhet. Detta var en falsk anklagelse, eftersom han inte haft några disciplinära problem där. I Sverige har han deltagit i demonstrationer för det iranska folket. Han har bl.a. varit med om demonstrationer vid Irans ambassad under maj-juni 2009 och även framfört sina åsikter i ett tal på Medborgarplatsen i Stockholm. En kusin till honom har i hemlandet kunnat se demonstrationerna på fria TV-kanaler och på filmer i mobiltelefoner. Kusinen och flera andra har då känt igen honom. Detta medför att han riskerar att bli extra utsatt vid ett återvändande till Iran.

I beslut den 21 juli 2009 avslog Migrationsverket A:s ansökan om bl.a. uppehållstillstånd och utvisade honom från Sverige. Som skäl för att anse att A inte var flykting konstaterade verket att A inte borde löpa risk att utsättas för någonting i hemlandet som konvertit enbart av det skälet att hans dator innehållit information om olika religionsutövningar. När det gällde den regimkritiska aktivitet, riktad mot Iran, A ägnat sig åt i Sverige var Migrationsverket av uppfattningen att det inte hade kommit fram att den medförde att han riskerade förföljelse i hemlandet. Det var, enligt verket, inte sannolikt att de åberopade bilderna kunde utvisa vem han var och att han redan hade eller skulle komma att uppmärksammas vid en återkomst till sitt hemland. Vidare kom Migrationsverket fram till att A inte gjort sannolikt att

han var att betrakta som skyddsbehövande i övrigt och att det inte heller fanns någon annan grund för uppehållstillstånd i Sverige för hans del.

A överklagade Migrationsverkets beslut och vidhöll de uppgifter han lämnat tidigare. Han tillade bl.a. följande. Hans tidigare flickvän i Iran har av företrädare för säkerhetspolisen blivit tillsagd att bryta kontakten med honom. Om hon inte gjorde det skulle hon själv ställas inför rätta och bli avstängd från universitetet. Både hans egna och hans nya flickvans föräldrar har kallats till förhör där de iranska myndigheterna i detalj redogjort för vilka politiska aktiviteter de båda bedrivit i Sverige. Migrationsverket bestred bifall till A:s överklagande. Som grund för sin inställning hänvisade verket till sitt beslut. Migrationsdomstolen höll muntlig förhandling, varvid A uppgav bl.a. följande.

I Sverige har han varit politiskt aktiv. Han är med i iranska arbetarepartiet, kommunisterna, och går till deras samlingslokal varje fredag. Han har ingen särskild titel eller nivå inom partiet men är ansvarig för partiets planering och jobbar för partiet ca två dagar i veckan. Sedan han kom till Sverige har han själv blivit medlem i Ex-muslimerna (Skandinavien) och börjat läsa artiklar och samla material. Han framträder även med namn och bild på Ex-muslimernas hemsida. Det finns risker med ett sådant framträdande men han kan inte låta bli att medverka. – Han har inte arbetat politiskt i Iran, eftersom det inte går att vara politiskt aktiv där. Sina politiska åsikter har han inte heller framfört i Iran, inte ens till sina närmaste vänner. De iranska myndigheterna kan ha fått kännedom om hans politiska aktiviteter genom att uppmärksamma honom i demonstrationerna, hans förekomst på hemsidan och i TV samt på grund av de politiska aktiviteter han bedrivit i Sverige. – Hans nya flickvän är också politiskt aktiv. Hennes f.d. make tillhörde förut partiet och har agerat spion åt de iranska myndigheterna. Det gick att läsa på partiets hemsida att denne lämnat information om medlemmarna i partiet till myndigheterna i Iran. Mannen hade även fått i uppdrag att döda vissa personer. Ett ärende angående honom utreds nu av Säpo. De iranska myndigheterna känner därför till allt han gjort i Sverige.

Om han tvingas återvända till Iran riskerar han att dödas eller att få livstids fängelse på grund av att han har stört den allmänna ordningen.

På A:s begäran vittnade hans flickvän vid migrationsdomstolen. Hon uppgav bl.a. att hennes f.d. make i hemlighet agerat spion åt de iranska myndigheterna och informerat om A och andra som varit aktiva inom partiet samt att förfarandet var föremål för utredning hos Säpo. Utöver den skriftliga bevisning som A åberopade vid migrationsdomstolen – bl.a. intyg från Irans arbetarkommunistiska parti i Sverige och Iranska Invandrar- och Flyktingrådet i Stockholm, utdrag från organisationen Ex-muslimer i Skandinavien hemsida (med A:s namn och bild) och fotografier från demonstrationer – spelades dvd-skivor med sändningar från den kurdiska TV-stationen Newroz upp. I den ena sändningen, från februari 2010, visades bilder från en demonstration och A framträdde i bild. I den andra sändningen, från april samma år, syntes A med namn och bild samt beteckningen ”politisk aktivist” när han höll tal som representant för partiet.

Migrationsdomstolen avslög överklagandet i dom den 11 maj 2010.

Domstolen gjorde bedömningen att det material som A haft i sin dator var att anse som politisk verksamhet på en mycket låg nivå och fann att han inte gjort sannolikt att han var av intresse för de iranska myndigheterna på grund av vad som inträffat i Iran. När det gällde A:s verksamhet i Sverige ansåg migrationsdomstolen att det saknades anledning att ifrågasätta att han varit politiskt engagerad och deltagit i sammankomster, demonstrationer och en TV-intervju samt framträtt på en skandinavisk hemsida för ex-muslimer. Det var dock inte tillräckligt för att A skulle anses ha ett skyddsbehov att han medverkat i dessa sammanhang. Det som var avgörande var om de iranska myndigheterna hade fått kännedom om hans aktiviteter och om han i så fall riskerade att utsättas för skyddsgrundande behandling som en följd av det. Efter att ha konstaterat att A haft svårt att mer konkret redogöra för omständigheter som tydde på att myndigheterna i Iran intresserade sig för honom och sedan en genomgång gjorts av bl.a. A:s olika aktiviteter i Sverige, gjorde migrationsdomstolen bedömningen att de företagits på en låg

nivå. Mot bakgrund av landinformationen där det framgick att de iranska myndigheterna inte intresserar sig för personer som varit aktiva på låg nivå, och då det inte heller kommit fram någonting som tydde på att A:s förehavanden kommit till dessa myndigheters direkta kännedom, räckte det inte med hans påstående om att myndigheterna intresserade sig för honom för att göra sannolikt att han var föremål för deras intresse. Vidare ansåg migrationsdomstolen att uppgiften om att A angetts av sin flickväns tidigare make var mycket vag och kunde ifrågasättas. Sammantaget kom domstolen till slutsatsen att A inte gjort sannolikt att de iranska myndigheterna hyste intresse för honom och att han därför inte hade rätt till uppehållstillstånd i Sverige som flykting eller alternativt skyddsbehövande.

YRKANDEN M.M.

A

A yrkar att Migrationsöverdomstolen med ändring av migrationsdomstolens dom beviljar honom permanent uppehållstillstånd, flyktingstatusförklaring och resedokument. Till stöd för sitt överklagande anför han sammanfattningsvis följande.

Det finns ett omfattande material angående de politiska förhållandena i Iran som måste betraktas som allmän kunskap, vilken myndigheter och domstolar måste förhålla sig till. I hans hemland har personer som demonstrerat sin opposition mot regimen, utan att de har ifrågasatt den, avrättats. För egen del har han haft en omfattande politisk verksamhet som inte enbart riktar sig mot regimen i Iran utan även mot grundvalen för dess existens, nämligen islam. Genom det material han åberopat och det han berättat vid den muntliga förhandlingen i migrationsdomstolen har han fullgjort sin bevisbörda. Han har gett in intyg, bilder och filmmaterial till styrkande av sina politiska aktiviteter. Det är svårt att se hur hans aktiviteter i Sverige kan bedömas vara på en låg nivå. Migrationsdomstolen har inte förklarat vad som ligger till grund för denna bedömning. Det kan inte krävas en förtroendepost på hög

nivå för att man ska passera domstolens nålsöga i detta avseende. Det måste därför framstå som uppenbart att han ska beviljas uppehållstillstånd som flykting. Migrationsdomstolens bevisprövning står i direkt strid med den bevisprövning myndigheter och domstolar har att göra enligt svensk och internationell rätt.

Det är inte känt att Sverige eller något annat land sänder tillbaka iranier som fått avslag på sina asylansökningar, vilket gör att det inte rimligen kan finnas någon erfarenhet att redovisa om vilka iranier som råkar illa ut vid ett återsändande till hemlandet. Den riskbedömning domstolen gjort i målet saknar reell grund. Bedömningen bör göras utifrån det landmaterial som finns tillgängligt i öppna media och i det av honom åberopade materialet. Han har varit politiskt aktiv på en nivå som gör att han i högsta grad är intressant för hemlandets myndigheter. Av landinformationen framgår att personer som enbart deltagit i enstaka demonstrationer i Iran fängslats och torterats samt även i vissa fall avrättats.

Iran bedriver vidare en omfattande spionverksamhet i Sverige och bevakar särskilt noggrant regimkritiskt material på Internet. Hans sambos före detta make har avslöjats som spion för den iranska regimen, ett ärende som är aktuellt hos svensk polismyndighet. Det är väl känt att personer som är boende utomlands gripits vid inresa i Iran och sedan hörts om egna och andras politiska aktiviteter. De har förevisats bilder från demonstrationer utomlands och tvingats ange personer de känner till identiteten på. Mot denna bakgrund måste en mycket stor säkerhetsmarginal upprätthållas och varje risk för gripande vid ett återvändande måste leda till att han i vart fall betraktas som alternativt skyddsbehövande.

Förutom vad A hänvisat till i underinstanserna åberopar han i Migrationsöverdomstolen till stöd för sitt överklagande rapporten "From Protest to Prison, Iran one year after the election" sammanställd av Amnesty international (juni 2010). Rapporten visar, enligt A, att personer som enbart deltagit i enstaka demonstrationer eller varit i närheten av demonstrationer i

Iran fängslats och torterats samt i vissa fall avrättats. Han åberopar också utskrifter från hemsidan Rowzane.com – bl.a. en på den hemsidan utlagd artikel som han uppges ha skrivit – och ett flertal videosekvenser och fotografier från bl.a. demonstrationer i Sverige som han har deltagit i.

Migrationsverket

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet och anför sammanfattningsvis följande.

A:s asylberättelse ska bedömas med hänsyn till vad som är känt om förhållandena i hans hemland. Han måste visa att det förekommer massarresteringar, alternativt att det föreligger ett särskilt intresse från myndigheternas sida när det gäller honom. Vid bedömningen av den asylsökandes handlande i tillflyktslandet är det viktigt att ta hänsyn till om detta kan antas ha blivit känt för hemlandsmyndigheterna och hur det i så fall uppfattas.

Vid den muntliga förhandlingen i migrationsdomstolen har A uppgett att han inte varit politiskt aktiv och att han aldrig framfört några politiska åsikter i hemlandet, inte ens till sina närmaste vänner. Han har emellertid även berättat att myndigheterna vid ett besök i hans hem beslagtagit hans dator och där funnit serier och viss e-postkommunikation mellan honom och politiska organisationer. Han har inte kunnat redogöra för om myndigheterna vidtagit några mer långtgående åtgärder på grund av detta. Det pågår inte heller någon rättsprocess mot honom i Iran.

När det gäller A:s politiska aktiviteter i Sverige så har dessa varit på en låg nivå. Han har inte gett in någon skriftlig bevisning angående den risk för förföljelse som han påstår drabbar personer, som bedrivit politisk aktivitet på samma nivå som han själv, vid en återkomst till Iran. En betydande del av Irans befolkning är kritisk till hela eller delar av den inhemska maktapparaten och myndigheterna där. Det är därför inte möjligt för de

iranska myndigheterna att lagföra alla enskilda iranska medborgare, som på låg nivå framfört kritik mot dem. Det framgår av landinformationen avseende de studenter och regimkritiska demonstranter som deltagit i demonstrationer mot den inhemska regimen, och som saknar en känd politisk profil, att det är föga sannolikt att de iranska myndigheterna skulle visa intresse för dem om de skulle komma tillbaka till hemlandet. Det är inte heller visat i målet att regimkritiska aktiviteter på låg nivå utomlands skulle medföra någon annan bedömning. Vidare har A inte åberopat någon bevisning som visar att hans politiska engagemang i Sverige skulle vara känt för myndigheterna i hemlandet på ett sådant sätt att han är i behov av skydd här i landet. A har därför inte gjort sannolikt att han vid ett återvändande till Iran riskerar sådan förföljelse att han har rätt till skydd i Sverige.

Utöver vad Migrationsverket åberopat i underinstanserna åberopar verket i Migrationsöverdomstolen "Operational Guidance Note" beträffande Iran från brittiska Home Office (oktober 2010), avsnittet 3.7 och särskilt underavsnitten 3.7.15–17, till stöd för sin inställning.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser

Från A:s sida hävdas att han är att betrakta som flykting, eller i vart fall som alternativt skyddsbehövande, på grund av de risker han påstår sig löpa vid ett återvändande till hemlandet Iran. Av 5 kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) framgår att båda dessa kategorier av personer i princip är berättigade till uppehållstillstånd i Sverige. Med flykting avses bl.a. en utlänning som befinner sig utanför det land som personen i fråga är medborgare i, därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av religiös eller politisk uppfattning, och inte kan, eller på grund av sin fruktan inte vill, begagna sig av sitt hemlands skydd (4 kap. 1 § första stycket utlänningslagen). En alternativt skyddsbehövande är bl.a. en utlänning, som inte är flykting men som ändå befinner sig utanför sitt hemland därför att det

finns grundad anledning att anta att han eller hon vid ett återvändande dit skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och som inte kan, eller på grund av en sådan risk inte vill, begagna sig av hemlandets skydd (4 kap. 2 § första stycket samma lag).

Förutom de nationella bestämmelser som redovisats ovan – och som har sina motsvarigheter i det internationella regelverket av relevans på migrationsrättens område (t.ex. artikel 1 A i 1951 års Genèvekonvention angående flyktingars rättsliga ställning och artikel 3 i 1950 års europeiska konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna) – finns det även unionsrättsliga bestämmelser av betydelse i detta sammanhang. I rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (skyddsgrundsdirektivet) finns det två artiklar som behandlar situationen när ett behov av internationellt skydd kan ha uppstått t.ex. på grund av den verksamhet en utlänning ägnat sig åt sedan han eller hon lämnade sitt ursprungsland, dvs. skyddsbehov ”sur place”.

Artikel 4 i skyddsgrundsdirektivet handlar om en medlemsstats bedömning av olika fakta och omständigheter vid prövningen av en ansökan om internationellt skydd. Av 3.d) i artikeln framgår att om den sökande efter att ha lämnat ursprungslandet ägnat sig åt en verksamhet, vars enda syfte eller vars huvudsyfte var att skapa de nödvändiga förutsättningarna för att ansöka om internationellt skydd, ska man bedöma om denna verksamhet kommer att utsätta den sökande för förföljelse eller allvarlig skada om han eller hon återvänder till landet. Vidare framgår det av direktivets artikel 5, som uteslutande handlar om olika former av internationellt skyddsbehov ”sur place”, att en välgrundad fruktan för förföljelse eller en verklig risk för att lida allvarlig skada kan grunda sig på verksamhet som sökanden ägnat sig åt sedan han eller hon lämnade ursprungslandet, i synnerhet om det kan

fastställas att den verksamhet som åberopas är ett uttryck för och en fortsättning på åsikter eller en inställning som sökanden hade i ursprungslandet (artikel 5.2).

Flyktingskap eller alternativt skyddsbehov till följd av verksamhet i hemlandet

A har, enligt sina egna uppgifter, inte varit politiskt verksam i sitt hemland Iran. Han har inte heller till någon framfört sin politiska uppfattning under sin tid där. De iranska myndigheternas kännedom om hans politiska åsikter begränsar sig till den information som fanns i den dator som beslagtogs vid en husrannsakan i hans och hans föräldrars bostad. När det gäller datorn och dess innehåll har A berättat att han bl.a. besökt en hemsida avsedd för dem som konverterat från islam. Någon religiös aktivitet för egen del har han emellertid inte ägnat sig åt. Datorn ska också ha innehållit serieteckningar, karikatyrer där man driver med regimen och e-postmeddelanden mellan honom och några organisationer. Vad karikatyrerna beträffar har A uppgett att han inte varit särskild bekymrad över att de skulle uppmärksammas av myndigheterna, eftersom varje iranier har sådant material i sin mobiltelefon (biträdesinläga den 21 april 2009 till Migrationsverket). Han var däremot orolig för att de iranska myndigheterna skulle hitta material som utvisade att han varit i kontakt med en organisation för tidigare muslimer (samma inläga). Vidare har A uppgett att han stängts av från universitetet på grund av innehållet i det material som fanns i hans dator. Såvitt framgår av utredningen i målet har de iranska myndigheterna inte vidtagit några åtgärder gentemot A med anledning av det material som han påstår har funnits i den beslagtagna datorn. Han har inte heller gjort sannolikt att det varit just materialet i hans dator som legat bakom avstängningen från universitetet. Mot denna bakgrund instämmer Migrationsöverdomstolen i den bedömning som underinstanserna har gjort när det gäller A:s behov av internationellt skydd till följd av verksamhet i hemlandet.

Flyktingskap eller alternativt skyddsbehov till följd av verksamhet "sur place"

En person, som bedöms inte ha varit flykting när han eller hon lämnade sitt hemland, kan under vissa omständigheter bli flykting vid en senare tidpunkt. Som framgått ovan (avsnittet om tillämpliga bestämmelser) kan en välgrundad fruktan för förföljelse eller en verklig risk för att lida allvarlig skada uppkomma under tiden som utlänningen vistas i ett annat land; flyktingskap sur place. Uppkomsten av flyktingskapet kan bero på politiska förändringar i hemlandet men också på att utlänningen utomlands har bedrivit politisk verksamhet riktad mot regimen i hemlandet. Det är det senare fallet som är aktuellt i detta mål.

I förarbetena till de nuvarande lydelseerna av 4 kap. 1 och 2 §§ utlänningslagen (prop. 2009/10:31 s. 132) konstateras att sur place-principen tillämpas även i svensk rätt, både när det gäller bedömningen av om någon är flykting och vid bedömningen av om någon har annat behov av skydd. Prövningen av om det föreligger ett eventuellt skyddsbehov på grund av utlänningens eget agerande efter det att han eller hon lämnat ursprungslandet ska göras i ljuset av samtliga omständigheter i det enskilda fallet. Bedömningen ska vidare avse vilken risk utlänningen löper vid ett återvändande till hemlandet. Regeringen har inte ansett att artikel 5.2 i skyddsgrundsdirektivet medfört krav på författningsreglering utan har anfört att den ska ses som en tolkningsanvisning vid prövningen av om en utlänning är flykting eller alternativt skyddsbehövande. Någon anledning att i författningstexten uttryckligen ange att principen om skyddsbehov sur place gäller har inte ansetts finnas.

En välgrundad fruktan för förföljelse eller en verklig risk för att lida allvarlig skada kan alltså grunda sig på verksamhet som sökanden ägnat sig åt sedan han eller hon lämnade hemlandet. Som tidigare nämnts framgår det av artikel 5.2 i skyddsgrundsdirektivet att det vid bedömningen av utlänningens skyddsbehov ska läggas särskild vikt vid om den verksamhet som åberopas

som skyddsgrundande är ett uttryck för och en fortsättning på åsikter eller en inställning som sökanden hade redan i hemlandet. Att det förhåller sig på det sättet understryks i artikeln genom formuleringen ”i synnerhet”. Det har alltså betydelse för prövningen av huruvida ett behov av internationellt skydd uppstått *sur place* om sökanden redan i hemlandet varit politiskt aktiv eller på annat sätt uttryckt en politisk uppfattning där. Sökandens agerande i det land där han eller hon söker asyl kan då anses spegla hans eller hennes genuina politiska åsikt eller i vart fall uppfattas på det sättet av hemlandets myndigheter. (Jfr Gerhard Wikrén och Håkan Sandesjö, Utlänningslagen med kommentarer, 9:e uppl., s. 159 f., James C. Hathaway, *The Law of Refugee Status*, 1991, s. 35 ff. och UNHCR:s *Handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning* (handboken), punkterna 83 och 94-96.)

Av det föregående avsnittet framgår att A inte ägnat sig åt någon politisk aktivitet i Iran och att han inte heller har berättat för andra människor där om sin politiska uppfattning. Inte heller har han ägnat sig åt någon religiös verksamhet i sitt hemland. Mot bakgrund av detta och av vad som i övrigt kommit fram om A:s tillvaro i hemlandet finner Migrationsöverdomstolen att det saknas stöd för att hans aktiviteter i Sverige ska anses vara ”ett uttryck för och en fortsättning på åsikter eller en inställning” som han hade redan under tiden i Iran. Att så är fallet utesluter emellertid inte att det kan ha uppstått ett behov av internationellt skydd för A:s del på grund av den verksamhet han ägnat sig åt under sin tid som asylsökande här i landet. Enligt handboken (p. 96) måste frågan om handlingar *sur place* är tillräckliga för att rättfärdiga en välgrundad fruktan för förföljelse avgöras genom en omsorgsfull prövning av omständigheterna i det enskilda fallet. Särskild hänsyn bör tas till om myndigheterna i den sökandes hemland har fått kännedom om sådana handlingar och till hur dessa kommer att uppfattas av myndigheterna.

A åberopar, som nämnts ovan, en rapport sammanställd av Amnesty international till stöd för sin talan. Under rubriken ”Life in exile” görs

följande bedömning i rapporten (s. 55). Händelserna under det senaste året innebär att vissa iranier, som lämnat Iran för att studera eller arbeta eller av andra icke-politiska skäl, men som offentligt uttryckt missnöje med händelseutvecklingen i Iran, kan stå inför en ökad risk för det fall de återvänder till Iran. Några kan ha blivit flyktingar sur place och kunna kvalificera sig för flyktingskapstatus eller annan skyddsstatus om de söker asyl.

I den landinformation som återopas av Migrationsverket – Home Office, Operational Guidance Note Iran – dras under avsnittet ”Anti regime protestors and activists, including students” följande slutsats (avsnitt 3.7.16–17). Det finns en påtaglig risk för att framträdande studentaktivister och regimkritiska personer som har uppmärksammats av myndigheterna skulle stå inför en verklig risk för förföljelse vid ett återvändande till Iran. Sådana personer bör ges asyl på grund av deras politiska ställningstaganden. När det gäller studenter och regimkritiker, som har varit involverade i demonstrationer men saknar en känd politisk profil, är det generellt sett osannolikt att de skulle dra till sig de iranska myndigheternas intresse. I avsaknad av någon annan riskfaktor skulle sådana personer inte stå inför en verklig risk att bli allvarligt illabehandlade. Varje fall måste emellertid bedömas individuellt och det måste prövas om den enskildes personliga omständigheter är sådana att han eller hon skulle stå inför en verklig risk för förföljelse vid en återkomst till Iran.

A har uppgett att han sedan ankomsten till Sverige varit aktiv i föreningarna Ex-muslimar i Skandinavien och Iranska Invandrar- och Flyktingrådet i Stockholm. Han har också deltagit i aktiviteter och protestaktioner riktade mot den iranska regimen och arrangerade av oppositionella organisationer, däribland Irans arbetarkommunistiska partis utlandsorganisation i Sverige. Han är även aktiv medlem i detta parti. Den bevisning i form av intyg, artiklar och sekvenser av dvd-skivor som klaganden har återopat ger stöd åt hans berättelse om politisk verksamhet i Sverige. Migrationsöverdomstolen instämmer därför i migrationsdomstolens bedömning att det saknas

anledning att ifrågasätta att A – i enlighet med sina egna uppgifter – varit politiskt engagerad, deltagit i sammankomster, demonstrationer och en TV-intervju samt framträtt på en skandinavisk hemsida för f.d. muslimer. För att ett skyddsbehov ska anses föreligga måste det emellertid också göras sannolikt att den bedrivna verksamheten är av en sådan art och omfattning att den är intressant för hemlandsmyndigheterna. Detta innebär att den ska vara tillräckligt allvarlig och omfatta sådant som typiskt sett misshagar regimen i Iran på ett sådant sätt att A – om det även görs sannolikt att hans agerande kommit till de iranska myndigheternas kännedom eller kan komma att göra det – kan anses hysa en välgrundad fruktan för förföljelse eller löpa en verklig risk att lida allvarlig skada om han återvänder dit.

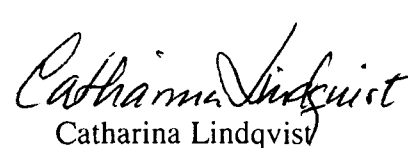
Av den i målet aktuella landinformationen att döma är normalt sett det förhållandet att en iranier, utan känd politisk profil, utomlands deltar i demonstrationer och andra politiska aktiviteter riktade mot regimen i det egna landet inte i sig tillräckligt för att han eller hon ska kunna betraktas som flykting eller alternativt skyddsbehövande sur place. Mot bakgrund av vad som kommit fram om karaktären och omfattningen av A:s politiska verksamhet i Sverige kan en välgrundad fruktan för förföljelse eller en verklig risk för att lida allvarlig skada inte anses ha uppkommit. Vid denna bedömning saknas det anledning att göra en särskild prövning av om A:s aktiviteter här i landet redan är eller kan tänkas bli kända för myndigheterna i hans hemland.

Det har sammanfattningsvis inte gjorts sannolikt att A, på grund av sin sur place-verksamhet, riskerar skyddsgrundande behandling vid ett återvändande till Iran och därför är i behov av internationellt skydd som flykting eller alternativt skyddsbehövande. Han kan följaktligen inte beviljas uppehållstillstånd på någon av dessa grunder. Det finns inte heller stöd för att bevilja honom uppehållstillstånd i Sverige på någon annan grund. Hans överklagande ska därför avslås.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

Eva Jagander
kammarrättsråd
ordförande

Eva Hammar
kammarrättsråd
referent

Catharina Lindqvist
kammarrättsråd

/ Åsa Barat Ullenius
föredragande